

so na pječ khlěby za pječ tysacow mužů, a kelko korbow nazběrašće?

Wyše 14, 17; Jan. 6, 9.

10. Ani na sedm khlěbow za štyri tysacy ludźi, a kelko korbow nazběrašće?

Wyše 15, 34.

11. Přečo njerozymiće, zo wo khlěbje wam njerěčach: Hladajće so zakisaneho čěsta farisejow a saducejow.

12. Tehdy zrozymichu, zo njebě prajil, so hladać zakisaneho čěsta khlěbow, ale wučby farisejow a saducejow.

13. Přińdže pak Jězus do krajiny Caesareje Filipoweje* a woprašo so swojich wučownikow prajo: Za koho maju ludžo Syna čłowjeka? Mark. 8, 27.

14. Woni pak prajachu: Někotři za Jana křćenika, někotři za Eliasa, někotři pak za Jeremiasa abo za jenocho z profetow.* Mark. 8, 28; Luk. 9, 19.

15. Jězus praji jim: Za koho pak wy mje maće?

16. Wotmolwjejo rjekny Syman Pětr: Ty sy Khrystus, Syn žiweho Boha.

Jan. 6, 70.

17. Wotmolwjejo pak rjekny Jězus jemu: Zbóžny sy, Symanje, syno Jonasowy, dokelž mjaso a krej njezjewištaj tebi,* ale mój Wótc, kiž je w njebjesach.

18. A ja praju tebi: Ty sy Pětr, a na tule skału natwarju swoju cyrkej a mocy hele njeprěmóža ju.*

19. A tebi dam kluče njebjeskeho kra-

lestwa; a štožkuli zwjazaš* na zemi, budže zwjazane tež w njebjesach, a štožkuli wotwjazaš na zemi, budže wotwjazane tež w njebjesach.

20. Tehdy prikaza swojim wučownikam, zo bychu nikomu njeprajili, zo je wón Jězus Khrystus.*

21. Wot toho časa poča Jězus swojim wučownikam wozjewjować, zo dyrbi do Jeruzalema hić, a wjele čerpjeć wot staršich (ludu) a pismawučenyh a wyššich měšnikow, a morjeny być, a na třeći dzeń wot mortwych wstanyć.*

22. A Pětr jeho w stronu wzawši, poča jemu porokować prajo: Bóh njedaj, Knježe; to so tebi njestanje!

23. Wón pak so wobroćiwši rjekny Pětrej: Dži wote mnje, satanje,* pohóršk mi sy, dokelž njepytaš, štož je Bože, ale štož je čłowjeske. Mark. 8, 33.

24. Tehdy rjekny Jězus swojim wučownikam: Chee-li štó za mnu hić, zaprěj sebje samoho, a wzmi swój křiž, a sčěhuj mje.* Wyše 10, 38; Luk. 9, 23; 14, 27.

25. Přetož štóž chce swoje žiwjenje zakhować, zhubi je; štóž pak swoje žiwjenje zhubi mje dla, namaka je.

Luk. 17, 33; Jan. 12, 25.

26. Přetož što pomha čłowjekej, by-li cyly swět dobyl, na swojej duši pak škodu čerpjel? abo što da čłowjek jako wuměnjnje za swoju dušu?*

13. t. r. do wokolnosće města Caesarea při horje Libanon na mjezach Syrije ležaceho, kotrež prjedy Paneas rěkaše, potom pak bu wot tetrarchi Filipa wutwarjene a porjeńšene a k česći kejžora Tiberia Caesarea mjenowane. — 14. Sudža wo tebi, zo sy jedyn z prjedawšich wulkich profetow, kotryž je zaso wot mortwych wstanyl. — 17. To njejsy spóznał ze swojim čłowjeskim rozomom, ale přez zjewjenje njebjeskeho Wótea. — 18. Ani mocy hele, ani njeprěčelske mocy tohole swěta, njeprědobudu cyrkej, kotruž Pětr abo jeho prawy nastupnik jako wjerch nawjeduje. — 19. Zwjazać a rozwjazować t. r. ze zakonjemi zakazować a dowoleć, zdźeržować a spušćeć. Khrystus postaji tu Pětra jako klučnika, t. j. najwyššeho a najmóćnišeho zastojnika swojeje cyrkwy a wobkruća, zo kaznje, kotrež budže wón dawać abo zběhać, w njebjesach so připóznaja. Pětrowi nastupnicy su romscy bamžowje. — 20. Tak praji, zo njeby z toho zběžk ludu přećiwo prawej swětnej mocy romskeho kejžora nastał, dokelž Židža myslachu a wočakowachu, zo budže Messias jako Davidowy potomnik tež wulki mócný kral, kotryž jich wot romskeho knjejistwa wumóže. — 21. To poča jim nětko Khrystus rozestajeć, zo njebychu so dale swětneho kralestwa nadželi, ale na jeho bolosćiwu smjerć pripravowani byli. — 23. t. j. přećiwniko, spytowarjo, wabjerjo! To je Boža wola, zo dyrbju čerpjeć a swět wumóžić. — 24. Štóž chce mój wučownik być a wostać, dyrbi sebje zaprěwać, swoje nakhilnosće podušeć a wšelake wobćežnosće tohole žiwjenja sčerpnuje znjesć. — 26. Ničo nima, z čimž by sam swoju dušu móhl wukupić.